

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutești mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

XXXIII: Ἀῖναι, ἢ Βάκχαι

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

Ενθαμὸι ἀθανάτων τίς εἴθε σιθῆκε νοῆσαι
 Αὐτοῖς δ' ἔρμα λένους ἀναχίζειν ὄνυχας
 Τοῖσι θαῶς ἀπέσειρα καὶ ἀμφιδέμῳ μελέεσσιν
 Ἐρκος ἐνυαλίς τε μέγροθ', ὅφα μοι ἔη.
 Οὗτός ρι νεμέε γένετ' ὧ φίλε θηρὸς ὀλεθροσ,
 Πολλὰ πάρος μήλοισι θαυδράσι πώματα θένρος.

ΛΗΝΑΙ, Η ΒΑΚΧΑΙ. ΔΩΡΙ

Δ. ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΛΓ.

(παρὰ)

Νὼ κ' αὐρνόα χ' ἄμα λοπάρεως Ἀ
 Τρεῖς διασπῶς ἑς ὄρος, ἔρεϊς ἄγχιον
 αὐταῖ ἐοῖσαι.

Χ' αἰ μὲν ἀμὸρξά μιν λαοίας θουὸς
 ἄγχια φύλλα

Κισσόντε ζώνοντα κ' ἀσφρόδελον εἴν' ὑπὲρ γᾶς
 Ἐν καθαρῷ λεμῶνι καίμον δυοκαίδεκα βωμόνους·
 Τὼς ἔρεϊς τὰ σιμέλα. τὼς ἐννέα θρὶ διόνυσον.
 Ἰδράδ' ἐκ κίσσης πεπωναμένηα χόρσιν ἐλοῖσαι,
 Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἰδιῶν βωμῶν.
 Ὡς ἐδ' ἔαχ' ὡς αὐτὸς ἐθυμώρει διόνυσον.
 Πενθέος δ' ἀλιβάτος πέρφας ἀπ' πάντ' ἐθεώρει
 Σχίνον ἑς ἀρχαῖαν καταδ' ἰδιχωρεῖον ἔρνοσ.
 Αὐρνόα πρῶτά νιν ἀνέκραπε θεινὸν ἰδῶθε.
 Σὺν δ' ἐπάραξε πρὶν μαυροκότος ὄργα βάκχος,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Εξαπίνας θύουσα. τὰ δ' οὐχ ὀρόοντι βέβηλοι.
 Μάινω μὲν θ' αὐτα, μάινοντο δ' ἄρ' αὖθις ἄλλα.
 Πενθείς μὲν φεύγειν πεφοβημένος, αἶδ' ἐδίωκον,
 Πέπλωσ' ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύ' ἀνείρυσσ' αἶ.
 Πενθείς μὲν τόδ' εἶπε, τίνος κέχρησθε γυναικὸν;
 Αὐρυνόα τὰ δ' εἶπε, τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκούσαι.
 Ἰμάτῃ μὲν κεφαλὰν μικρήν περ παῖδ' ὅς ἐλπίθ',
 ὅσσον περ ῥακόσδεσ' ἀπὸ μύκημα λεανῆς.
 Πνῶλ' ἔρρηξε βυῶμοις ἀτά μετὰν ὤμων
 Λαῖ' ὡλ γαστέρα βάθ' ἢ Αὐρυνόας θυμὸς αὐτός,
 αἶ δ' ἄλλα τὰ πελασὰ κρέα νομέοντο γυναικὸν.
 Ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματα παῖσαι,
 Ἐξ ὄρεος πένθημα κ' οὐ πένθηα φέρονται.
 Οὐκ ἀλέγῃ, μὴ δ' ἄλλος ἀπεχθόμενος Διονύσῳ
 Φροντίζοι, μὴ δ' εἰ χαλεπώτερά τ' ὦν δ' ἐμόησεν.
 Εἴη δ' ἐνναέτης ἢ κ' δεκάτω δ' ὡς βαίνει
 αὐτὸς δ' ἀναπέοιμι τ' ἀναπέεσιν ἄδιδμι.
 Ἐκ Διὸς αἰγόχοιο πᾶν ἔχ' αἰετὸς οὐ πῶς.
Εὐσεβέων παῖδες αἱ τὰ Λωῖα, δνασεβέων δ' οὐ.
 Χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν δρακόντι νιφόνεπ,
 Ζεὺς ὕπατορ μεγάλαν ἐπιπυνίδα θήκαρ λυγρῶ.
 Χαίροι δ' αὖθις Σεμέλα, τ' ἀδελφεὰ αὐτῇ
 Καρμεῖαι, ἥ ῥα αἰὲς μεμελημέναι ἡρώϊους.
 αἶ τόδ' ἔρην ἔρεξαν ὀρίαντες Διονύσος.
 Οὐκ ἐπιμωμῆεν, μῆδ' ἴσ' τὰ θεῶν ὀνόσασιν.

ΗΛΑΚΑΤΑ;